
Csengery Kristóf

ÚJ SZÉKEK

Új székek az erkélyen. Szépek és olcsók. Négyéves lényed úgy örül, hogy meghatódom a lelkesedés fokától. Tudok így? Van még belül olyan húr, mely rezegni kész, ha jó kezek érintik? A te húrjaid tisztán szólnak. Mester vagy, tanító, aki nem is tud róla, úgy tanít. Tantárgyad: élet. Kint kell vacsoráznunk az erkélyen, majd szappanbuborékot fújunk villanyfénynél, és hogy ne fázzunk, énekelünk. Májusi este. Nézd, ott a fák nevetve egymáshoz hajolnak! Integetünk barátunknak, a Holdnak.

A MÁJUS–JÚNIUS HÁZ

Megszilárdítani az illanó időt, s falakat emelni belőle, régi, titkos álmod. Az volna jó: nem tekingetni többé sem előre, sem hátra. Élni az örök jelen épületében, múltat és jövőt nem ismerve, s a pillanat végtelen tágasságát élvezni. Elmenőben a változóból, még hátrahagyom új címemet, hogy megtaláljátok, ha kellek. Írjátok fel: otthonom a május–június ház. Ott vagyok, a már nem itt s még nem ott zöld-arany évszakhatárán. Jól érzem magam.